

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **Ing. V.H.**, ul. F., zast. JUDr. S.J., advokátom so sídlom Z. proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo SR**, N., DÚ D., B., **o určenie neoprávnenosti pohľadávok vo výške 195 086,-- Sk a 82 684,-- Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. septembra 2007, č.k. 46Cbi 65/02-236, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 5. septembra 2007, č.k. 46Cbi 65/02-236 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 5. septembra 2007, č.k. 46Cbi 65/02-236 žalobu žalobcu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 20. mája 2002 si uplatnil proti žalovanému právo na určenie, že oddelená pohľadávka žalovaného vo výške 195 086,-- Sk, ako i ostatné pohľadávky, spolu vo výške 82 684,-- Sk, sú neoprávnené.

Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný si uplatnil penále za oneskorený odvod dane z príjmov zo závislej činnosti na základe platobných výmerov v celkovej výške 82 684,-- Sk (výkaz nedoplatkov č. 612/2300/24642/02 zastavený k 8. marcu 2002, položka 8-11). Platobné výmery vydal žalovaný po daňovej kontrole č. 1957/7. Oneskorené uhradenie dane z príjmov zo závislej činnosti je za obdobie od 31. marca 1996 do 31. marca 1998. Platobné výmery nadobudli právoplatnosť z dôvodu oneskoreného odvolania žalobcu. Žalobca má za to, že v rozhodnom období mu nevznikla daňová povinnosť odvádzať daň z príjmov zo závislej činnosti, keďže žalobca mal v pracovnom pomere zamestnancov do 31. decembra 1993. Dane a odvody súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom mala platiť firma H., s.r.o., ktorá od 1. januára 1994 prijala do pracovného pomeru zamestnancov Ing. V.H. Firma H., s.r.o. uhradila túto daň s oneskorením.

Žalobca písomne požiadal o kompenzáciu daňového nedoplatku s neuplatneným odpočtom dane za zdaňovacie obdobie I.Q 1993 vo výške 101 643,-- Sk, II.Q vo výške 87 103,-- Sk a z upresnenia DPH za celý rok 1993 vo výške 6 340,-- Sk. Žalovaný bol povinný vykonať kompenzáciu daňových nedoplatkov 195 086,-- Sk s daňovými poplatkami. Vykonaním kompenzácie by dlh žalobcu zanikol.

Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca 16. apríla 2002 podal žiadosť o kompenzáciu nadmerného odpočtu DPH zn. I.Q 1993, II. Q 1993 a z ročného vysporiadania odpočtu DPH za rok 1993 na nedoplatok na daň z obratu. Keďže správca dane neevidoval žalobcom uplatnené odpočty dane za I. a II.Q 1993, vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov podania výzvou č. 612/2100/37245/02/Eoll. Dňa 7. mája 2002 žalobca doručil žalovanému fotokópie z daňových priznaní k DPH za I. až IV.Q firmy H. bez daňového identifikačného čísla platiteľa, mena platiteľa, podpisu platiteľa, dátumu podania a potvrdenia príslušného DÚ. Teda žalobca nedoplnil svoju žiadosť o kompenzáciu odpočtu za I., II a IV.Q 1993 tak, ako bol žalovaný vyzvaný.

Preto nárok nebol uplatnený podľa § 18, 19 zák. č. 222/1992 Zb. do zániku práva priznať nárok na daňový odpočet v lehote podľa § 45 ods. 1,2 zák. č. 511/1992 Zb. Preto žalovaný žiadosti žalobcu nevyhovel.

Proti vystaveným platobným výmerom na čiastku 82 684,-- Sk nebol zo strany žalobcu podaný riadny opravný prostriedok.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. januára 2002, sp.zn. 9Kv 4/01 povolil vyrovnanie dlžníka Ing. V.H.

Dlžník poprel pohľadávku DÚ v D. s nárokom na oddelené uspokojenie vo výške 195 086,-- Sk, ako i pohľadávku vo výške 82 684,-- Sk.

Žalobca podal žalobu včas, keďže mu nebola lehota stanovená súdom.

Súd prvého stupňa nárok žalobcu ohľadne kompenzácie daňových nedoplatkov DPH vo výške 195 086,-- Sk posúdil v súlade s ust. § 18, 19 zák. č. 222/1992 Zb. a konštatoval, že žalobca nepreukázal uplatnenie u správcu dane, nárok na odpočet dane, a to do zániku práva priznať nárok v lehote podľa § 45 ods. 1,2 zák. č. 511/1992 Zb. Žalobca bol na neuplatnený odpočet dane správcom dane 3. apríla 1995 upozornený (protokol o kontrole), zároveň bol výzvou č. 612/2100/37245/02/Eoll vyzvaný na odstránenie nedostatkov. Žalobca nedostatky neodstránil.

Preto daňový úrad určil oprávnene daň v zmysle § 42 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb., keďže si žalobca ako daňový subjekt nesplnil daňovú povinnosť za I, II.Q 1993. Žalobca proti platobným výmerom podal odvolanie, pričom Daňové riaditeľstvo nezistilo rozpor so zákonom o DPH.

Podľa § 63 ods. 8 zák. č. 511/1992 Zb. je možný nadmerný odpočet DPH použiť na kompenzáciu nedoplatkov DPH alebo na iných daniach u toho istého daňového subjektu, ak bolo jej vrátenie uplatnené podľa zákona o DPH (§ 22 zák. č. 222/1992 Zb.). Ust. § 18 zák. č. 222/1992 Zb. určuje, že platiteľ má nárok na odpočet dane v tom zdaňovacom období, v ktorom daň na vstupe zaúčtoval, žalobca si v daňovom priznaní za IV.Q 1993 túto daň neuplatnil.

Žalobcovi vznikla povinnosť na penále vo výške 82 684,-- Sk na základe právoplatných platobných výmerov, proti ktorým žalobca nepodal odvolanie.

Tieto platobné výmery sú právoplatné.

Prvostupňový súd preto žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. §142 ods. 1 O.s.p., tieto účastníkom nepriznal, keďže žalobca nebol úspešný a žalovanému trovy nevznikli.

Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie a navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd zmenil a žalobe vyhovel z týchto dôvodov:

K popretej pohľadávke vo výške 82 684,-- Sk penále za oneskorený odvod dane z príjmov zo závislej činnosti za obdobie od 31. marca 1996 do 31. marca 1998 uviedol, že tieto platobné výmery boli vydané protizákonne, žalobca od 1. januára 1994 nezamestnával žiadnych zamestnancov.

K popretej pohľadávke vo výške 195 086,-- Sk kompenzácia nadmerného odpočtu DPH s nedoplatkom dane z obratu namietol, že nebol upozornený, že má neuplatnený odpočet dane, taktiež vyslovil názor, že správca dane mal kompenzáciu urobiť ex offio.

Žalovaný sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu a uviedol, že trvá na svojom vyjadrení zo 7. apríla 2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil vecne správny právny záver.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, ktorý predmet sporu posúdil podľa zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a zákona č. 222/1992 Zb. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Zákon o správe daní a poplatkov č. 511/1992 Zb. umožňuje v ust. § 63 ods. 8 použiť odpočet DPH na kompenzáciu nedoplatkov DPH alebo na kompenzáciu nedoplatkov na iných daniach u toho istého daňového subjektu, ak bolo uplatnené jej vrátenie podľa zák. č. 222/1992 Zb. o dani z pridanej hodnoty.

Je nesporné, že daňový subjekt si musí uplatniť podľa § 22 zák. č. 222/1992 Zb. nárok na uplatnenie odpočtu dane, a to v tom zdaňovacom období, v ktorom daň na vstupe zaúčtoval (§ 18 zák. č. 222/1992 Zb.). Žalobca - daňový subjekt si u správcu dane - žalovaného neuplatnil nárok na odpočet dane v lehote podľa § 45 ods. 1,2 zák. č. 511/1992 Zb.

Prvostupňový súd preto správne vyhodnotil skutkový stav, týkajúci sa kompenzácie sumy 195 086,-- Sk (neuplatnený odpočet dane z pridanej hodnoty za I.Q 1993, II.Q 1993 a z upresnenia DPH za celý rok 1993) voči nedoplatku dane z obratu.

Odvolací súd sa rovnako stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu o zaplatení penále vo výške 82 684,-- Sk na základe právoplatných platobných výmerov, vydaných DÚ v D.. Žalobcovi ako daňovému dlžníkovi na ich základe vznikla povinnosť zaplatiť penále vo výške 82 684,-- Sk za nezaplatenie dane z príjmov zo závislej činnosti, keďže žalobca proti platobným výmerom nepodal odvolanie podľa ust. § 46 ods. 1-5 zák. č. 511/1992 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní.

Úspešnému účastníkovi - žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. decembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.